

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quomodo omnia nudè sint accipienda de manu Dei. Cap. XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

transformetur de claritate in claritatem tanquam à Domini spiritu, ut citius seipsum, quam talem hominem derelinquere posset Deus. Denique tanta gratia & lumine humilem illum purumque hominem interdum perfundit Deus, ut anima illius Deo ita fiat unita, ut si semetipsam contemplari posset, videret se in Deo plane nobilem atque præclaram omnia pariter in Deo cognitura. Quum igitur diuinam præsentiam spiritus percipit, à seipso totus deficit, ac in purum nihilum suum descendens, omnium creaturarum se iudicat esse nequissimum. Vbi tantum lucis & veritatis percepit à Deo, ut quicquid Deus non est, sibi plane fiat molestum, Nam in spiritu tanta gignitur exultatio, ut eam gestibus quibusdam corpus indicare cogatur. Verum id omnibus modis celare studens, in vera humilitate permaneat, nec in tantis istis Dei donis conquiescat, ne Deo factus ingratus, iuste ab eo deferatur.

*Quomodo omnia nude sunt accipienda
de manu Dei.*

CAPVT XXVIII.

Abnegatio
hominis ex-
cercitium quod

Psal. 39
Accidentia
omnia nude
accipienda
de manu
Domini.

Hominis perfectè sibi abnegati exercitia atque obiectum in omnibus aliud est nihil, quam submersio ac interitus quidam tam insignis, quam omnium mediocorum. Minimum medium est cogitatio de creaturis, maximum propria voluntas. Proinde quamdiu inclinationem aut formidinem quandam ad vnum magis sentis quam ad aliud, siue de tempore id fuerit, siue æternitate, nondum perfectè tibi mortuus es. Quicquid intra te mutationem aliquam seu commotionem, errorè aut imaginationè excitare potest, id libera prorsus, interna ac eleuata mente pertransas & supergrediaris semper adnitens eleuatus esse supra omnem spem lucri, supra timorem damni, supra ocium & laborem, supra exaltationem & humiliationem, supra prospera & aduersa, confusionè & honorè solitudinem & distractionem, hoc est, supra omnia ea que tibi aliquo modo profluentè ascensum, & immensum amoris cursum in Deum impedire queant. Nil enim tibi nocere potest Deo propitio. Nam is abundè sollicitus erit pro te. Ad hæc consequenda omnia tibi accidentia siue læta illa fuerint, siue tristia, nõ à creatura aliqua, sed directè ab ipso Deo suscipias, oportet, cogitans quod ad supernaturalia dona sua te sic aptare velit Deus, quare actus ei gratijs te ipsu & omnia tua, ad æternam ipsius gloriã, holocaustu offeras, in ipsissimè Dei intimu pectus, vnde hæc tibi sunt profecta, ita tibi vicissim respondebit Deus ac nouæ gratiæ infusione obuiabit. Deum quoque in omnibus inuenies, in cunctis etiã creaturis Deum agnosces & diliges, atque omnes rursum in ipso, omnesque creaturas in summa sua dignitate, qua à Deo sunt profecta & procreate accipies, ita tibi cælum & terra libri loco esse possunt. Quibuscumque etiã te adfecerit Deus, tu æquo animo feras. Quãobrem si quid forte tibi minus æquo fiat, aut iniuste, caue Deum in similes aut homines, quã umuis etiã indigne te tractet, expellant, turbent, cadant, derideant, minuentur aduersarij tui, non tamen iniuriã tibi factã putabis, neque alicuius rei culpã vel pusillã vel grandè in aliquè conicies, sed nude omnibus de manu Domini, qui tibi reuera hæc irrogat, acceptis reputabis id quod

quod res est. Deum ad tuum ipsius commodum hæc ita permisisse. Hoc faciens in
 letis pariter & tristibus æquo animo persistis, & sine dolore spiritualiter moreris.
 Talis homo à propria voluntate penitus destitutus est, ac in interna spiritus tran-
 quillitate & pace in Deum perfectè translatus est (quanto autem in Deo quis ve-
 rius, tanto in pace securius) In hac pace habitaculum Dei est in anima nostra, quæ
 pax, quum essentialis in homine fuerit, tum Deus per illum ceu per instrumentum
 suum, omnia opera sua perficit. O beatum hominem perfectè sibi renunciantem,
 peccatq; suum purum custodientem. O quantum is cælestium consolationum per-
 cipit à Deo, gratior est enim Deo solus, mille alijs propriæ voluntati deditis.

De firmâ in Deum fiducia.

CAPVT XXIX.

Ista abnegationis ac expulsionis omnium creaturarum via, præ omnibus alijs
 optima est & compendiosissima, quare & diabolus omnibus machinis suis, eam
 varijs tentationibus, turbationibus, sollicitudinibus, animi torpore, inutilibus
 verbis & operibus, perplexis studijs, immoderata abstinentia, & id genus alijs im-
 pedimentis antea enumeratis, impedire studet. Exiguum admodum fuerit, quod
 tibi hic non exiguum dispendium facere possit. Atqui tu ad ea minimè conuer-
 sus, sed in Deum nude fidens, impedimentum omne cui debito aliquo non adstrin-
 geris (quantumvis etiam bonum & rationale videatur) abijce Deoque soli a-
 more ad hæresce, omnia quæ huc non prouocant, relinque: te ipsum & quicquid
 tibi aliquo modo superuenire potest, in impermutabilem illam Dei prouiden-
 tiam projice, eidem firmiter confide, eundem curare permitte, procul dubio tam
 interius quam exterius longè tibi melius providebit, quam si tu nocte dieq; soli-
 citus & anxius omnes vires tuas consumas: Hac fiducia, de manu paternæ prou-
 dentia, deq; æterna Dei dispositione, pro tua maxima utilitate omnia suscipe, siue
 diues fueris, siue pauper, valitudine prospera aut aduersa, vel quicquid tandem ti-
 bi euenerit, tuæ qui bonique consule. Deus omnibus vt ita essent, dedit, vires &
 effectum ipse eis largitus est, omnia ordinavit in numero, pondere & mensura, at-
 tingens à fine vsque in finem fortiter, & disponens omnia saauiter, neque quicquam
 est quod diuinam possit prouidentiam effugere. omnia siquidem perpetua illius
 ordinationi ad extremum vsque punctum sunt subiecta. Quare quum Deo pa-
 rum confisus, ipse tui curam agere satagis, discurrens anxius & sollicitus, non-
 nunquam te in necessitates & tribulationes incidere permittit, vt discas quam
 nihil tua ipsius ope & industria perficere valeas. Tanta Deus gratia, tanta ex-
 uberat charitate, vt quicquid verè cum fiducia ab eo expetis, & quantumcunque fi-
 ducie sintum expandere sufficis, tantundem profectò recipies vel hic vel in po-
 sterù. Bonitatis enim diuinæ thesaurus planè est infinitus. Et sicut Deum nimis dili-
 gere nò potes, ita quoq; eidem nimium considerare nò potes, modo & intentio sit sincera
 & tu, quod in te est, præstes: Quanto autè fiducia in Deum est vehementior, studiosi-
 or, & humilitate reuerentiæq; in Deum sublimior tãto vehementius etiã, citius & abun-
 dantius quod postulas impetrabis. Id tibi nulla peccata tua impedire queunt quoniã
 Deo æq; facile est grauissima queq; peccata tibi atq; leuissima cõdonare. Neq; tuis
 viribus ex vno quis peccato citius exurgere valet q̃ è ceteris milibus. Oq̃ præclarum esset
 si quis

Voluntatis
 propriæ ab
 negatio quã
 fit Deo gra-
 tia.

Abnegatio-
 nem sanctã
 cur homi-
 ni inuideat
 diabolus.

Fiducia fir-
 ma in deum
 habenda.

Sap. 11.
 Sap. 8.

Fiducia in
 deum quam
 sit efficax.